

Datum van
inontvangstneming

:

25/07/2014

Zaak C-304/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

24 juni 2014

Verwijzende rechter:

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London
(Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 juni 2014

Verzoekende partij:

Secretary of State for the Home Department

Verwerende partij:

CS

[Or 1] (omissis)

(omissis)

Tussen

THE SECRETARY OF STATE FOR THE HOME DEPARTMENT

Verzoekster

en

CS

Verweerster

(omissis)

**Verzoek aan het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële
beslissing overeenkomstig artikel 267 VWEU**

INLEIDING

- 1 Het United Kingdom Upper Tribunal, Immigration and Asylum Chamber, verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „EHvJ”) om een prejudiciële beslissing over bepaalde vragen betreffende de de facto verwijdering („constructive expulsion”)¹ van het grondgebied van de Europese Unie (hierna: „EU”) van een kind dat burger van de Unie is en die voortvloeit uit de door een lidstaat voorgenomen verwijdering van de persoon die daadwerkelijk voor dit kind zorgt.

[Or 2] FEITEN

- 2 De feiten, die niet door de partijen worden betwist, zijn de volgende:
 - (i) Verweerster in het onderhavige beroep, CS, is Marokkaans staatsburger. Zij is thans dertig.
 - (ii) In 2002 is CS met een Brits staatsburger getrouwd in een in haar land van herkomst gehouden ceremonie. Op 8 september 2003, nadat haar een visum was toegekend op basis van haar huwelijk, is zij het Verenigd Koninkrijk rechtmatig ingereisd waarbij haar toestemming is verleend om daar tot en met 20 augustus 2005 te verblijven. Op 31 oktober 2005 is haar een verblijfsvergunning voor onbepaalde duur verstrekt.
 - (iii) Op 14 juli 2011 is in het Verenigd Koninkrijk uit dit huwelijk een zoon geboren. Het kind, dat thans twee jaar oud is, heeft de Britse nationaliteit en is dus een burger van de Unie.
 - (iv) Vervolgens is CS op 29 januari 2007 van haar echtgenoot gescheiden. Enkel zij zorgt voor het kind, waardoor zij de persoon is die daadwerkelijk instaat voor de zorg ervan.
 - (v) Op 21 maart 2012 is CS veroordeeld wegens poging tot levering van een verboden voorwerp, namelijk een SIM-kaart, tijdens een gevangenisbezoek. Op 4 mei 2012 is zij veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf. Op 2 augustus 2012 is CS ter kennis gebracht dat zij wegens haar veroordeling het Verenigd Koninkrijk kon worden uitgezet. Op 2 november 2012 heeft zij de gevangenis verlaten nadat zij haar voorarrest had uitgezeten.
 - (vi) Op 30 augustus 2012 heeft CS asiel aangevraagd. Haar aanvraag is behandeld door de bevoegde instantie van het Verenigd Koninkrijk,

¹ NvdV: „Constructive expulsion” kan worden omschreven als het schijnbaar vrijwillig verlaten door een persoon van het grondgebied van een staat, ongeacht of die persoon al dan niet over de nationaliteit van die staat beschikt, omdat hij feitelijk door een handelen of niet-handelen van die staat daartoe wordt gedwongen.

namelijk de Secretary of State for the Home Department (hierna: „Secretary of State”).

- (vii) Op 9 januari 2013 heeft de Secretary of State een besluit vastgesteld dat vijf hoofdelementen bevatte. Ten eerste werd CS's asielaanvraag afgewezen omdat niet was aangetoond dat zij een gegronde vrees had om bij terugkeer in haar land van herkomst, Marokko, te worden vervolgd. Ten tweede kwam zij wegens haar veroordeling niet in aanmerking voor bescherming om humanitaire redenen. Ten derde werden de vorderingen afgewezen die CS krachtens de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”) had ingesteld. Ten vierde is de vordering afgewezen die CS op basis van artikel 8 EVRM had ingesteld. Het laatste element van het besluit van de Secretary of State was de vaststelling dat tegen CS wegens haar veroordeling een terugkeerbesluit diende te worden vastgesteld. Als gevolg van dit besluit zal CS naar een derde land worden uitgezet.

[Or 3] TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

- 3 Het besluit op basis waarvan CS het Verenigd Koninkrijk dient te verlaten is vastgesteld krachtens section 32(5) van de UK Borders Act 2007 (wet betreffende de staatsgrenzen, hierna: „2007 Act”). Volgens die wetgeving moet de Secretary of State een terugkeerbesluit vaststellen ten aanzien van iedere persoon die geen Brits staatsburger is en die wegens een strafbaar feit in het Verenigd Koninkrijk is veroordeeld tot minstens 12 maanden gevangenisstraf. De Secretary of State is daartoe verplicht. Deze verplichting geldt niet wanneer de uitzetting van de veroordeelde op basis van het terugkeerbesluit tot gevolg zou hebben dat:
- (a) de door het EVRM gewaarborgde grondrechten van een persoon worden geschonden; of
 - (b) het Verenigd Koninkrijk zijn verplichtingen uit het Vluchtelingenverdrag van de Verenigde Naties zou schenden; of
 - (c) de door de Unieverdragen gewaarborgde rechten van de veroordeelde zouden worden geschonden.

Bij de vaststelling van haar besluit heeft de Secretary of State geoordeeld dat geen van deze uitzonderingen van toepassing waren.

DAAROPVOLGEND GEDING

- 4 CS heeft bij het First-tier Tribunal (hierna: „FtT”) beroep ingesteld tegen het besluit van de Secretary of State. Op 3 september 2013 is haar beroep ontvankelijk

verklaard op grond dat haar uitzetting het Vluchtelingenverdrag, de artikelen 3 en 8 EVRM en de Unieverdragen zou schenden.

- 5 In zijn beslissing heeft het FtT de volgende feitelijke beoordeling gemaakt, of is tot de volgende bevinding gekomen:

„[30] ... Aangenomen wordt dat wanneer [CS] wordt uitgezet, er in het Verenigd Koninkrijk geen andere familieleden zijn die voor het kind kunnen zorgen, zodat haar uitzetting tot gevolg heeft dat dit kind haar naar Marokko zal moeten volgen ...”

- 6 Het FtT, dat rekening heeft gehouden met de rechten die het kind van CS krachtens artikel 20 VWEU op grond van zijn burgerschap van de Unie geniet en met het arrest Ruiz Zambrano (C-34/09, ECLI:EU:C:2011:124), heeft geoordeeld dat:

„[29] [...] [e]en burger van de Unie eenvoudigweg onder geen enkele omstandigheid de facto kan worden verwijderd van het grondgebied van de Europese Unie [...] Op dit verbod bestaat geen enkele afwijking, zelfs niet indien [...] de ouders een strafblad hebben.”

[30] [...] Bijgevolg is het in de onderhavige zaak vastgestelde terugkeerbesluit niet rechtmatig, daar het de rechten schendt die het kind krachtens artikel 20 VWEU geniet.”

- 7 De Secretary of State kreeg toestemming om bij de verwijzende rechter hoger beroep in te stellen. Namens de Secretary of State is betoogd dat het FtT blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij zijn beoordeling en beslissing over alle gronden op basis waarvan het FtT CS's beroep **[Or. 4]** heeft toegewezen, daaronder begrepen zijn beoordeling en beslissing betreffende de rechten die het kind krachtens artikel 20 VWEU geniet, betreffende het arrest *Ruiz Zambrano* en betreffende de aan CS toegekende of door haar afgeleide rechten. De Secretary of State heeft in het bijzonder aangevoerd dat het Unierecht haar niet verbiedt CS van het Verenigd Koninkrijk naar Marokko uit te zetten, zelfs indien daardoor het kind van CS, dat burger van de Unie is, het effectieve genot van de belangrijkste aan de status van burger van de Unie ontleende rechten wordt ontzegd.
- 8 De verwijzende rechter heeft de argumenten van beide partijen over deze vragen onderzocht. Voorts heeft hij onderzocht of het EHvJ krachtens artikel 267 VWEU om een prejudiciële beslissing moet worden verzocht, en zo ja, in welke bewoordingen die vraag moet worden opgesteld.

BESLISSING

- 9 Volgens de verwijzende rechter biedt noch de rechtspraak van het Verenigd Koninkrijk, noch de rechtspraak van het EHvJ een concreet antwoord op de voor te leggen vraag en is het antwoord niet duidelijk.
- 10 Hoewel het bij de verwijzende rechter ingestelde hoger beroep drie andere vragen doet rijzen, namelijk of het proces voor het FtT eerlijk is verlopen, over welke rechten CS en haar kind beschikken krachtens de regels die in het Verenigd Koninkrijk gelden op het gebied van immigratie en over welke rechten zij krachtens het EVRM beschikken, blijkt het hierboven gestelde Unierechtelijke probleem het belangrijkste. Bovendien overstijgt dit probleem het kader van het bij de verwijzende rechter ingestelde beroep, daar de oplossing ervan een ruimere toepassing en impact zal hebben. Derhalve heeft de verwijzende rechter geoordeeld dat een antwoord van het EHvJ op de hierna gestelde vragen noodzakelijk is om op het onderhavige hoger beroep te beslissen.

VRAGEN

- 11 Overeenkomstig artikel 267 VWEU verzoekt de verwijzende rechter het EHvJ om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:
 - (1) Staat het Unierecht, en in het bijzonder artikel 20 VWEU, eraan in de weg dat een lidstaat een derdelander die de ouder is van en daadwerkelijk zorgt voor een kind dat burger van die lidstaat (en bijgevolg van de Unie) is, van zijn grondgebied naar een derde land uitzet, indien daardoor dit kind het effectieve genot van de belangrijkste aan de status van burger van de Unie ontleende rechten wordt ontzegd?
 - (2) In geval van een ontkennend antwoord op vraag 1: onder welke omstandigheden is een dergelijke uitzetting volgens het Unierecht toegestaan?
 - (3) In geval van een ontkennend antwoord op vraag 1: zijn voor het antwoord op vraag 2 de artikelen 27 en 28 van richtlijn 2004/38/EG („burgerschapsrichtlijn”) bepalend, en zo ja in hoeverre?

[Or 5] ANONIMITEIT

- 12 Het EHvJ wordt verzocht kennis te nemen van de omstandigheid dat de verwijzende rechter in het belang van het kind de namen van CS en haar kind heeft geanonimiseerd.

(omissis)